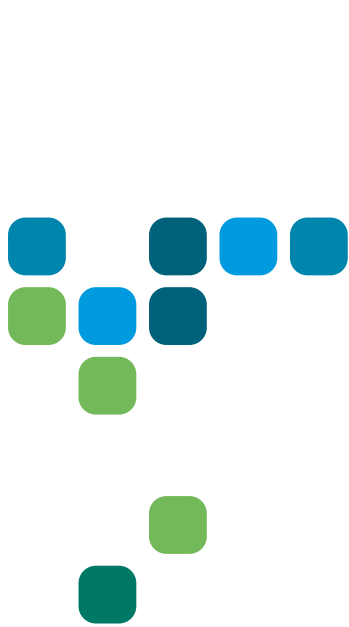

Anbefalinger til bedre kvalitet i politikudviklingen

**Forskningsbaseret viden styrker
kvaliteten af politiske beslutninger**

Danmarks Forsknings-
og Innovationspolitiske Råd 2016

Kolofon

Publikationen kan hentes på www.ufm.dk eller rekvireres fra Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råds sekretariat, mail: dfir@fi.dk

Udgivet af Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd, februar 2016
Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
1260 København K.

Design og Tryk: Rosendahls a/s
Oplag: 300

ISBN (elektronisk): 978-8793151-83-3
ISBN (trykt): 978-87-93151-84-0

Forord

Anvendelse af forskningsresultater til at understøtte politik er i stigende grad på den internationale dagsorden. Det erfarer Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd (DFiR) blandt andet i forbindelse med afholdelsen af den store europæiske videnskabelige festival (Euroscience Open Forum) i juni 2014. Her stod DFiR for en session om internationale tendenser i forskningspolitikken, hvor videnskabelig rådgivning var et centralt omdrejningspunkt.

Særligt i den anglo-saksiske del af verden vinder de såkaldte 'science advisers' frem. Det er ikke en funktion, vi har tradition for at benytte i Danmark. DFiR blev i den forbindelse optaget af, hvordan man kan understøtte anvendelsen af forskningsbaseret viden i politikudvikling i Danmark, der ikke råder over tilsvarende strukturer.

Tre spørgsmål har ført til, at DFiR herefter iværksatte en analyse af praksis for at anvende forskningsbaseret viden i politikudvikling i ministerier.

- 1) Har man faste strukturer eller systemer til at understøtte anvendelsen af forskningsbaseret viden i andre lande (ikke blot de anglo-saksiske lande) og i givet fald, hvad gør man?
- 2) Der har tidligere været mekanismer til at understøtte anvendelsen af forskningsbaseret viden og rådgivning i danske ministerier, men rammebetingelserne for disse er blevet ændret. Hvordan er praksis i dag, når det kommer til at anvende forskningsbaseret viden?
- 3) Det offentlige allokerer årligt godt 1.000 mia. kr. Kunne samfundet få mere kvalitet for pengene, ved i højere grad end i dag at lade udmøntningen understøttes af forskningsbaseret viden?

DFiR har arbejdet indgående med temaet 'forskningsbaseret viden i politikudvikling' i godt et år, og på de efterfølgende sider fremlægger rådet sine samlede anbefalinger. Rådet håber med denne pjece at kunne åbne en debat blandt såvel ministerier og andre steder, hvor det offentlige udvikler politik, såvel som på de institutioner, hvor der dagligt udvikles forskning. Kan vi gøre det bedre end i dag?

Jens Oddershede
Februar 2016

Forskningsbaseret viden styrker kvaliteten af politiske beslutninger

Indledning

I Danmark udgør de samlede offentlige udgifter mere end halvdelen af bruttonationalproduktet. Stat, regioner og kommuner står hvert år overfor den politiske udfordring, der handler om at beslutte, hvordan de mere end 1.000 mia. kr. bedst anvendes. I den proces kan forskningsbaseret viden og evidens både bidrage til at skabe dialog om den politiske prioritering, sikre en bred belysning af problemstillinger og en høj kvalitet af den offentlige service. Til trods for at dansk forskning er i absolut verdensklasse, mangler embedsmændene understøttelse og adgang til forskningsbaseret viden. DFIR ser et behov for at ændre de aktuelle rammer og praksis, så forskningsbaseret viden og evidens i højere grad end i dag kan blive en del af det politiske beslutningsgrundlag i alle ministerier.

Som centrale aktører i den offentlige sektor spiller ministerierne og embedsmændene en afgørende rolle i at sikre det faglige grundlag, som en regering og dens ministre træffer beslutninger på. Rådgivning og anden vidensinput i politiske beslutningsprocesser kommer fra stadig flere kilder uden for regeringsapparatet og benyttes til stadig flere formål. Den samfundsøkonomiske udvikling og det store fokus på prioritering og effektivisering i den offentlige sektor understreger også vigtigheden af, at politiske beslutninger træffes på et vidensbaseret grundlag. Og manglen på viden og evidens i politikudviklingen skaber bekymring i ministerierne. Det er derfor af stor samfundsmæssig betydning, at ministerierne har en klar politik og strategi for udvikling af området. Derudover er et godt og velfungerende samarbejde med videns- og forskningsmiljøer afgørende, samt at man i ministerierne besidder de fornødne videnskompetencer, som det

kræver at kunne sikre en høj faglig kvalitet af det vidensinput, man modtager. Det kræver en ændring, som i højere grad skal gøre embedsmændene i stand til at inddrage forskningsresultater i politikudvikling og til at øge videnskapaciteten i ministerierne.

DFiR ønsker med denne rapport at sætte fokus på, at forskningsbaseret viden og evidens skal udgøre et vigtigt input blandt alle de input, der udgør beslutningsgrundlaget for politikere. Også som det er tilfældet i mange af de lande, vi i Danmark ofte sammenligner os med. Til det formål har DFiR fået gennemført en national og international undersøgelse af ministeriers brug af forskningsbaseret viden i politikudvikling. Resultaterne skal bidrage til at fremme debatten om, hvordan der kan bygges bro mellem ministerierne og offentlige forskningsinstitutioner. På den baggrund anbefaler DFiR, at der sættes ind på tre områder.

DFiR's anbefalinger:

1. **Regering og Folketing** skal skabe lovmæssige rammer for, at ministerierne kan indgå i et fast og tæt samarbejde med videns- og forskningsmiljøer om at udvikle viden og evidens til brug for politikudvikling.
 2. **Hvert ministerium** skal udforme en politik og en strategi med klare mål for, hvordan man vil samarbejde om og anvende evidensbaseret viden i politikudvikling.
 3. **Universiteter og vidensinstitutioner** skal skærpe orienteringen mod efterspørgslen fra ministerier og andre dele af samfundet. Dette skal ske ved at opsætte klarere mål og sikre en bedre incitamentsstruktur.
-

Anbefaling 1

Regering og Folketing skal skabe lovmæssige rammer for, at ministerierne kan indgå i et fast og tæt samarbejde med videns- og forskningsmiljøer om at udvikle viden og evidens til brug for politikudvikling.

Formål

- Skabe vilkår, der inden for eksisterende rammer, både tager bestik af de aktuelle udviklingstendenser og forholder sig bredt til videns- og forskningsmiljøers samarbejde med den offentlige sektor.
- Styrke ministeriernes incitamenter til at efterspørge viden og forskning, hvor kvaliteten er bedst og relevansen er højest.

Baggrund

Større intern videnskapacitet

Det enkelte ministeriums videnskapacitet er afgørende for at kunne efterspørge, vurdere og anvende viden og forskning. Viden opbygges via embedsmænds deltagelse i formelle og uformelle netværk med interessenter og via samarbejde med videns- og forskningsmiljøer om konkrete sager og projekter. Videnskapaciteten opbygges også gennem ministeriets ansættelser.

For et ministerium opstår behovet for samarbejde med videns- og forskningsmiljøer, når et spørgsmål enten ligger uden for egne kompetencer i ministeriet, kræver uvildig rådgivning eller længerevarende vidensproduktion. Ministeriet kan for eksempel have behov for at følge en udvikling på et område ved hjælp af statistik og indikatorer eller via anden systematisk vidensproduktion.

Både den internationale og nationale undersøgelse viser en tendens til, at ministerier i stadig større grad benytter viden fra universiteter og private konsulentvirksomheder til at evidensbasere politiske tiltag. Ministeriernes egne sektorforskningsinstitutioner og laboratorier, som ministerierne traditionelt har indhentet viden fra, får en stadig mindre betydning. Udvik-

lingen betyder, at kontrakter eller aftaler om køb af ydelser mellem ministerier og videns- og forskningsmiljøer får en stadig større udbredelse. Dialogen med universiteter og andre offentlige forskningsinstitutioner om disse kontrakter og aftaler stiller store krav til videnskapaciteten i departementer og styrelser.

Fokus på kvalitetssikring

Det fremgår af den nationale undersøgelse, at ministerierne i Danmark generelt ikke adskiller kvalitet og relevans i vurderingen af den tilgængelige forskningsbaserede viden. Det betyder, at i de tilfælde, hvor viden kan underbygge og legitimere politiske beslutninger eller holdninger, anser embedsmændene denne viden for at have høj kvalitet og relevans. Dermed bliver viden, der er relevant ud fra andre opfattelser eller perspektiver, ikke efterspurgt.

DFiR vil opfordre til, at regering og Folketing, inden for eksisterende rammer, styrker strukturer, der sikrer, at hvert enkelt ministerium er bedre i stand til at kvalitetssikre den indkøbte viden og vurdere kvaliteten af det arbejde, som bestemte videns- og forskningsmiljøer udfører, ud fra de gældende videnskabelige standarder. Den nationale undersøgelse påpeger, at ingen af de undersøgte ministerier har formaliserede procedurer for kvalitetssikring af de ydelser og det samarbejde med videns- og forskningsmiljøer, som omhandler politikudvikling. Det fremgår også, at ministerierne kun i beskedent omfang benytter udenlandske videns- og forskningsmiljøer til at levere input til politiske beslutningsprocesser. Derfor skal der være rammer og incitamenter for samarbejde mellem ministerier og videns- og forskningsmiljøer og krav til ministeriernes kvalitetssikring og indhentning af viden uden for ministeriet.

Forskningsbaseret myndighedsbetjening

Forskningsbaseret myndighedsbetjening er en fællesbetegnelse for en række ydelser, som universiteter og enkelte selvstændige sektorforskningsinstitutioner udfører for staten og andre aktører. Myndighedsbetjeningen bygger på rammeaftaler mellem en minister og et universitet/ sektorforskningsinstitution om køb af en række ydelser. Ydelserne kan spænde fra strategisk forskning inden for et bestemt område, såsom arbejdsmarkedsforhold eller vandkvalitet, over rådgivningsopgaver, f.eks. transportmæssige konsekvenser ved et lovforslag om en ny motorvej. Det kan også være helt praktiske underbyggende beredskabs- og overvågningsopgaver på bestemte politisk og erhvervsmæssigt vigtige områder, såsom et beredskab rettet mod udbrud af epidemier af dyresygdomme.

Siden fusionerne mellem en række sektorforskningsinstitutioner og universiteter i 2007 har den forskningsbaserede myndighedsbetjening hovedsageligt været forankret på universiteterne. I 2013 udgjorde universiteternes samlede aktivitet på området ca. 843 mio. kr. Myndighedsbetjeningen omfatter i dag kun Miljø- og Fødevarerministeriet, Transport- og Bygningsministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet. Danmarks Tekniske Universitet og Aarhus Universitet modtager størstedelen af de afsatte midler til området på finansloven.

Anbefaling 2

Hvert ministerium skal udforme en politik og en strategi med klare mål for, hvordan man vil samarbejde om og anvende evidensbaseret viden i politikudvikling.

Formål

- Synliggøre behovet for viden og forskning, fremme dialog og sikre større åbenhed og transparens om politiske prioriteringer.
- Udvikle videns- og forskningsmiljøernes forståelse af ministeriernes behov og styrke udbuddet af relevant viden i forhold til politikudvikling.

Baggrund

Strategi for vidensamarbejde er nødvendig

Det slår DFIR, at ingen af de undersøgte ministerier i Danmark har en samlet strategi for videnssamarbejde og for evidensbaseret politikudvikling. Ministerierne udtrykker også, at produktionen af viden på konkrete områder ikke kan følge med udviklingen i efterspørgslen fra politisk side. Eksempelvis oplever både Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet, at den tilgængelige forskningsbaserede viden kun i begrænset omfang kan anvendes til politikudvikling. For at fremme et udbud af relevant viden for ministeriet er der for alle ministerier et behov for at styrke og udvikle et mere fasttømret og systematisk samarbejde med videns- og forskningsmiljøer. Det er en ledelsesopgave at finde den rette måde at opbygge, organisere og vedligeholde dette samarbejde.

Øget kompetenceniveau er en ledelsesopgave

DFiR synes, at det er positivt, at ministerier har ledelsesmæssigt fokus på at kunne dokumentere og begrunde politiske tiltag med viden og evidens. Rekruttering og kompetenceudvikling af egne medarbejdere er her et væsentligt indsatsområde. Faglig viden og indsigt er en forudsætning for god dialog med videns- og forskningsmiljøerne. Fra ministeriets side må man kunne stille de rette spørgsmål, vurdere et vidensgrundlag og derefter kunne beslutte på, hvilke områder der er behov for viden og forskningsresultater.

Det er en ledelsesopgave at prioritere de faglige områder, hvor man ønsker at opbygge viden og kompetencer. For eksempel kan viden og kompetencer styrkes ved at øge ministeriets deltagelse i konkrete forsknings- og udviklingsprojekter eller ved at lade medarbejdere og enheder indgå i netværk med videns- og forskningsmiljøer. Det kan også ske ved at ansætte forskere i tidsbegrænsede stillinger. Den nationale undersøgelse indikerer, at ministerierne er åbne over for dette.

Tættere dialog og bedre samarbejde

Ministerierne har en væsentlig indflydelse på, at forskningsmiljøer i Danmark udvikler viden af høj faglig kvalitet og relevans for den politiske beslutningsproces og for samfundet generelt. Undersøgelserne viser imidlertid, at ministerierne ikke i tilstrækkelig grad benytter sig af denne mulighed for at skabe og anvende evidensbaseret viden. Derfor anbefaler DFiR, at hvert ministerium udformer en politik og strategi for, hvordan de vil samarbejde om og anvende evidensbaseret viden i politikudvikling.

Det er positivt, at det øgede fokus fra politikere og interessenter på evidens og 'tiltag som virker' har ført til bestræbelser på at opbygge en stærkere videnskultur i de enkelte ministerier. Ministerierne har imidlertid meget forskellige udgangspunkter og vilkår for samarbejde med videns- og forskningsmiljøer. For eksempel har Miljøministeriet, Transportministeriet og

Sundhedsministeriet en stærk tradition for videns- og forskningssamarbejde og anvendelse af forskningsbaseret viden i deres politikudvikling, mens Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet ikke har haft lignende traditioner, vilkår og praksis. Deres videns- og forskningssamarbejde er ofte bundet til enkelte personer og projekter og er ikke så fast forankret ledelsesmæssigt og organisatorisk.

Ministeriernes dialog og samarbejde med forskningsmiljøerne kan styrkes ved at etablere tætte netværksbaserede samarbejdsrelationer eller ved at udvikle et tæt og fast samarbejde med videns- og forskningsmiljøer på konkrete områder. Det kan også ske ved at indgå i dialog om prioritering af forskningsområder på institutions- og ledelsesniveau. Selv om der ikke findes én løsning, der passer på alle ministerier, peger den nationale undersøgelse på, at der skal penge eller unikke data til for at igangsætte og fastholde et samarbejde med videns- og forskningsmiljøer. Tæt dialog og forankring, for at det kan lykkes, er afgørende.

Hvad gør man i Storbritannien og Holland?

I **Storbritannien** har man over en årrække udviklet en særlig ordning kaldet 'science adviser'-modellen. I denne model har ministerierne mulighed for at trække på en såkaldt science adviser, der er ansat i ministeriet og hurtigt kan rådgive om en sag. De kan også trække på det almindelige ministerielle system til at indsamle viden og vurdere vidensgrundlaget i en sag.

En science adviser vil typisk være en professor med stor personlig gennemslagskraft og autoritet både blandt videnskabelige kollegaer og i det politiske system. I Storbritannien findes der i dag en chief science adviser, som leder et 80-mand stort kontor med direkte adgang til premierministeren og en science adviser i de enkelte ministerier, der støttes af mindre enheder på tre personer.

I **Holland** skal hvert ministerium fremlægge en forskningsstrategi. Denne opgave løftes i alle ministerier af en videnskoordinator og et særligt kontor for viden eller strategi i tilknytning til departementschefen. Opgaven er fra centralt hold i departementet at indsamle og vurdere de behov for viden, forskning og dokumentation, som de enkelte områder af ministeriet har.

De fleste videnskoordinatorer har haft langvarige forbindelser til universiteter og sektorforskningsinstitutioner. Disse institutioner fremlægger også forskningsstrategier. I Holland er der således gode muligheder for at samordne videnssamarbejde mellem ministerier og forskningsinstitutioner. Ministerierne får også viden fra en bredere vifte af kilder end universiteter og sektorforskningsinstitutioner.

Anbefaling 3

Universiteter og vidensinstitutioner skal skærpe orienteringen mod efterspørgslen fra ministerier og andre dele af samfundet. Dette skal ske ved at opsætte klarere mål og sikre en bedre incitamentsstruktur.

Formål

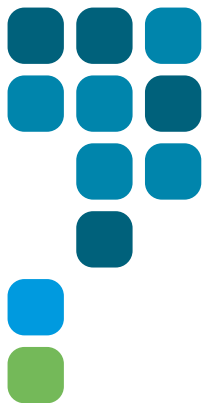
- Øge den enkelte forskers incitament til at indgå i et samarbejde og myndigheders muligheder for at trække på offentlige videns- og forskningsmiljøer.
- Styrke de eksterne muligheder for at identificere relevante forskere og forskningsmiljøer samt øge transparensen for, hvordan institutioner anvender midler fra rammeaftaler og samarbejdsprojekter.

Baggrund

Bedre incitamentsstrukturer

Af den nationale undersøgelse fremgår, at de interviewede embedsmænd ikke mener, at de offentlige forskningsmiljøer er lydhøre nok overfor ministeriernes vidensefterspørgsel. Det fremgår også, at ministerier i nogle tilfælde igangsætter egne forsknings- og udviklingsprojekter som en reaktion på, at man oplever, at dansk forskning på visse område ikke leverer et tilstrækkelig kvalificeret og brugbart vidensinput.

Universiteter og vidensinstitutioner har et medansvar for at sikre en bedre understøttelse til ministerier og adgang til forskningsbaseret viden. DFIR vil derfor opfordre til, at universiteter og vidensinstitutioner øger den enkelte forskers incitament til at indgå i et samarbejde med ministerier og andre aktører i samfundet. Det kan f.eks. ske ved at skabe mere opmærksomhed omkring samarbejdsmuligheder, øge den økonomiske tilskyndelse eller ved bedre muligheder for merit og karriereveje. I den forbindelse peger offentligt ansatte forskere selv på, at manglende prioritering og anerkendelse fra egen ledelse er en væsentlig barriere for deres samarbejde med omverden.

Hvis incitamenterne ikke er der, vil ministeriernes vidensbehov blive dækket af andre aktører som private konsulentvirksomheder eller udenlandske forskningsmiljøer.

Forankring i ledelse og organisation

DFiR finder det slående, at de interviewede danske embedsmænd mener, at det er nemmere at opbygge stærke samarbejdsrelationer, når ministerierne kan nøjes med at pleje relationer til få aktører. Ligeledes er det slående, at der på visse ministerieområder gradvist er opstået en positiv spiral for samarbejde, hvor opbygningen af tillidsfulde relationer går hånd i hånd med et tættere og mere fasttømret samarbejde. Et sådant samarbejde er baseret på stor tillid, og det er absolut positivt. Samarbejdet må dog ikke føre til ensidig vidensbelysning og faldende faglig kvalitet.

Nedbryd barrierer

En række barrierer ved videns- og forskningssamarbejde mellem embedsmænd og forskere er knyttet til forskellige mål, incitament og måder at arbejde på. Universiteterne og andre vidensinstitutioner må fortsat holde fokus på at mindske disse barrierer.

De to rapporter peger på, at de generelle barrierer ved et samarbejde fra embedsmændenes perspektiv er:

- At få den rette viden på de rigtige tidspunkter i den politiske beslutningsproces
- De begrænsede økonomiske og personalemæssige ressourcer
- En forskellig opfattelse af kvalitet
- Et behov for større transparens omkring brug af ressourcer og input ved et samarbejde

Et godt samarbejde opbygges over tid og bygger i høj grad på gensidig tillid og personlige relationer. For at etablere og fastholde et velfungerende samarbejde er det derfor afgørende at opbygge strukturer til dette. Det drejer sig særligt om at afsætte de nødvendige personalemæssige ressourcer og have gensidig forståelse af hinandens behov og ønsker til samarbejdet, herunder hvordan man inddrager alle parter.

Viden fra universiteterne er ikke en hyldevare, der let og hurtigt lader sig omsætte til produkter eller services, der kan anvendes i samfundet. I samarbejdet mellem universiteter og den offentlige sektor kan regeringen med fordel lade sig inspirere af rammerne for vidensamarbejde med de private små og mellemstore virksomheder. Her understøttes samarbejdet fra universiteternes side med tech trans enheder, der bistår forskere og forskningsmiljøer i kontrakt-forhandlinger med virksomheder. Desuden søger GTS-institutter og Innovationsnetværk og andre institutioner på statsligt, regionalt og kommunalt niveau at formidle viden og bygge bro mellem relevante viden- og forskningsmiljøer og store og små virksomheder.

Incitamenter virker

Den internationale undersøgelse viser, at rodfæstede kulturer og holdninger kan ændres gennem et ledelsesmæssigt fokus. Eksempelvis har den britiske regering i prioriteringen af sine forskningsmidler lagt stor vægt på de samfundsmæssige effekter af forskning. Det har været med til at påvirke både universiteter og de enkelte forskere til at arbejde med spørgsmål og områder, der er relevante for politikudviklingen i ministerier selv, hvor de ikke modtager direkte betaling herfor. Incitamenter har således betydning for forskernes orientering. Det gælder uanset om incitamenterne findes på institutions- eller statsligt niveau.

Bilag

I. Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd

DFiR har til formål at fremme udviklingen af dansk forskning, teknologi-udvikling og innovation til gavn for samfundet og rådgiver uddannelses- og forskningsministeren. Folketinget og enhver minister kan også indhente rådgivning fra DFiR.

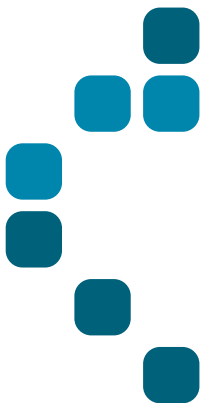
Rådet blev oprettet den 1. april 2014 og består af en formand og otte medlemmer, der alle er udpeget af uddannelses- og forskningsministeren for en treårig periode i deres personlige egenskab.

Medlemmerne er følgende:

- **Jens Oddershede** (formand), professor, fhv. rektor for Syddansk Universitet og tidligere formand for Danske Universiteter
- **Susanne Kure** (næstformand), fhv. vicedirektør i Vækstfonden
- **Allan Flyvbjerg**, professor, dekan for Health, Aarhus Universitet
- **Thomas Bech Hansen**, direktør for forretningsudvikling, DELTA - Dansk Elektronik, Lys & Akustik
- **Birgitte Skadhauge**, Vice President for forskningen, Carlsberg A/S
- **Nickie Spile**, fhv. Head of Group Engineering, Rockwool International A/S
- **Maja Horst**, professor, institutleder for Institut for Medier, Erkendelse og Formidling, Det Humanistiske Fakultet, Københavns Universitet
- **Birgitte Nauntofte**, professor, direktør for Novo Nordisk Fonden
- **Claus Kastberg Nielsen**, partner i og grundlægger af Copenhagen Economics, leder af Stockholm-afdelingen

II. Om DFiR's undersøgelser af ministeriers praksis for at anvende viden og forskning i politikudvikling

På opdrag af DFiR gennemførte Technopolis Group interview med embedsmænd i Storbritannien, Holland, Finland og EU-Kommissionen. I forlængelse heraf gennemførte Rambøll interview med embedsmænd i ministerier i Danmark.

Undersøgelserne omfattede områderne undervisning, uddannelse, forskning og innovation, miljø, sundhed, transport og internationale forhold. De seks områder blev udvalgt, så de samlet dækkede forskellige typer af rådgivning samt ud fra områder med forskellige forudsætninger for at anvende viden og forskning.

Rapporterne fra begge undersøgelser er offentliggjort på DFIR's hjemmeside www.ufm.dk/dfir

Se Technopolis Group: *The Place of Research-based Evidence in Policy-making*

Rambøll: *Den forskningsbaserede viden i politikudvikling.*

Alle interview blev gennemført før ressortændringer i forbindelse med regeringsdannelsen i juni 2015.

III. Baggrundslitteratur

Udenlandske rapporter om ministerier, forskningsbaseret viden og evidens

Australian Government, Department of Industry: *The Place of Science in Policy Development in the Public Services*, Australia, 2012.

Robert Doubleday & James Wilson (eds.): *Future Directions for Scientific Advice in Whitehall*, United Kingdom, 2013.

Office of the Prime Minister's Chief Science Advisor: *The role of evidence in policy formation and implementation. A report from the Prime Minister's Chief Science Adviser*, New Zealand, 2013.

James Wilsdon, Kristiann Allen & Katsia Paulavets: *Science Advice to Governments: Diverse systems, common challenges. A briefing paper for the Auckland conference*, 28.-29. august 2014.

Evidensbevægelsen i Danmark

Hanne Foss Hansen, Olaf Rieper og Yosef Bhatti: *Evidensbevægelsens udvikling, organisering og arbejdsform. En kortlægningsrapport.* Kbh.: AKF-Forlaget, 2006.

Hanne Foss Hansen og Olaf Rieper: 'The Politics of Evidence-Based Policy-Making: The Case of Denmark', German Policy Studies, vol. 6: 2, 2010, s. 87-112.

Forskningsbaseret myndighedsbetjening

Uddannelses- og Forskningsministeriet: *Tilsyn af forskningsbaseret myndighedsbetjening. Fusioner og fremtid*. Marts, 2015.

ATV: *Forskningsbaseret rådgivning - samspil mellem universiteter, myndigheder og erhvervsliv*. 2013.

Hanne Foss Hansen: *Fusionsprocesserne. Frivillighed under tvang.*, Dansk Forskningspolitik Efter Årtusindskiftet. Aarhus Universitetsforlag, 2012.

Danske Universiteter: *Danske Universiteters hvidbog om forskningsbaseret myndighedsbetjening*. 2009.

Videnssamarbejde

Uddannelses- og Forskningsministeriet: *Videnssamarbejde under lup. Evaluering af universiteternes erhvervssamarbejde og teknologioverførsel*. 2014.

DEA: *University researchers' collaboration with industry and the public sector: A survey of university researchers in Denmark*. 2014.

DEA: *Fra forskning til innovation. Om virksomheders brug af erhvervsrettede forsknings- og innovationsstøtteordninger*. Kbh., 2014.

Produktivitetskommissionen: *Samarbejde mellem universiteter og erhvervslivet. Uddannelse og innovation*. Analyserapport 4, kapitel 17, s. 161-174. Kbh., 2013.

DEA: *Fra forskning til faktura*. Kbh., 2013.

Uddannelses- og Forskningsministeriet: *Offentlig forskning for private midler. Universiteter og erhvervsliv*. Kbh., 2011.

Oxford Research: *Private virksomheders samarbejde med danske universiteter*. Kbh., 2011.

Uddannelses- og Forskningsministeriet: *Evaluering af virkemidler, der omfatter forskningssamarbejde mellem offentlige forskningsinstitutioner og private virksomheder*. Kbh., 2010.

DFiR's udgivelser om projektet

DFiRbrief 4, *Embedsmænd skaber den største efterspørgsel efter viden og forskning*, 25. august 2015.

DFiR årsrapport 2014: *Viden i spil*, 2015.

Technopolis Group: *The Place of Research-based Evidence in Policymaking*. Juni 2015.

Rambøll: *Den forskningsbaserede viden i politikudviklingen*. September 2015.

Andet

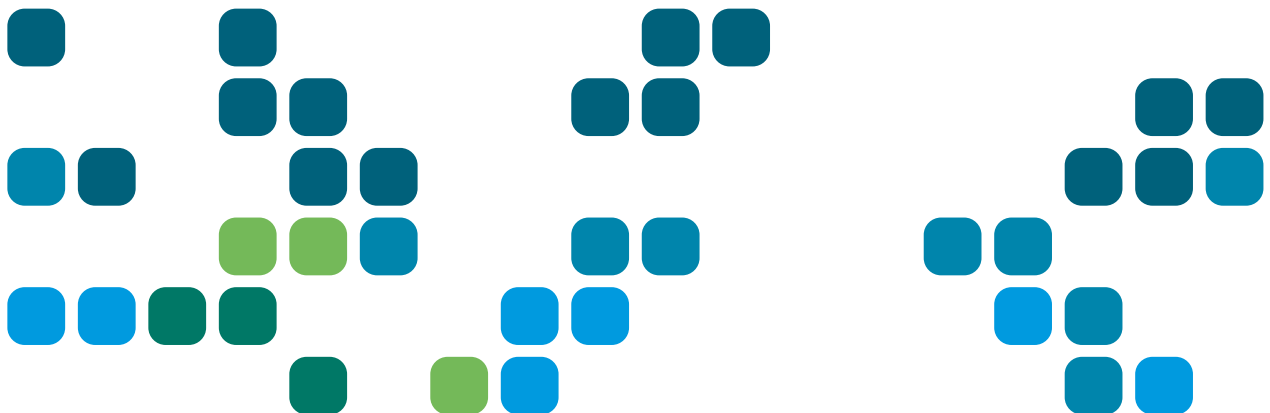
Wesley M. Cohen & Daniel A. Levinthal: 'Absorptive Capacity: A New Perspective on Learning and Innovation', *Administrative Science Quarterly*, vol. 35: 1, s. 128-152.

Regeringen: *Danmark. Løsningernes land. Styrket samarbejde og bedre rammer for innovation i virksomhederne*. 2012.

Regeringen: *Forsknings- og innovationspolitisk redegørelse*. 2014.

ERAC: *Peer-Review of the Danish Research and Innovation System*, 2012.

Endelig har DFiR drøftet emnet med en række relevante aktører inden for området i Danmark.

Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd har til formål at fremme udviklingen af dansk forskning, teknologiudvikling og innovation til gavn for samfundet. Rådet har ansvar for at give uddannelses- og forskningsministeren uafhængig og sagkyndig rådgivning om forskning, teknologiudvikling og innovation på overordnet niveau, herunder om kommende behov, og skal sikre, at rådgivningen inddrager relevante nationale og internationale erfaringer og tendenser.